

морето островътъ на който е построенъ Тиръ. Този голѣмъ градъ види се че плува надъ водитъ и че е царъ на сичкитъ морета. Тамъ дохождатъ търговци отъ сичкитъ части на свѣта и неговитъ жители сж самы най-прочуты търговци дѣто има на свѣта. Когато человекъ влѣзе въ този градъ мысли отъ найнапредъ че той не принадлежи само на единъ народъ, но че е градъ общій на сичкитъ народы и средоточіе на търговіята имъ. Два голѣмы насыпа, като двѣ рѣци навлѣзватъ въ морето, и обгрѣщатъ едно широко пристанище забранено отъ вѣтроветъ. Въ туй пристанище са виждатъ като лѣсъ стълповетъ на корабитъ; и тѣзи кораби сж толкосъ многочисленны щото едва са вижда морето което ги носи. Сичкитъ гражданы сж предадени на търговіята и тѣхнитъ голѣмы богатства не ги отвърщатъ никога отъ нужднѣя трудъ за увеличеніето имъ. Ввредъ тамъ глѣдашь тѣнкія египетскій ленъ, и тирската багряница, дваждъ боядисана, чудно блѣскава; туй двойно боядисванье е толкоси живо щото не е възможно да са изглади отъ врѣмето: нея употребаватъ за тѣнкитъ вълнени платове, които са подигатъ на цѣна отъ шетьето имъ съ злато и съ сребро. Финикіянитъ правѣтъ търговія съ сичкыя свѣтъ чакъ до Гадескія проливъ (а), и достигнѣхъ даже въ пространныя океанъ който обикаля сичката земя. Тѣ плаватъ еще и по Червеното Море; презъ този шѣтъ тѣ ходѣтъ да търѣжтъ въ непознаты островы злато, благоуханія, и разны животны които невиждашь другадѣ.

„Азъ не можахъ да откъснѣ прочтѣ си отъ величественното зрѣлище на този голѣмъ градъ, дѣто сичко бѣ въ движеніе. Тамъ азъ не виждахъ, какъто въ градоветъ на Гърція, человекы праздни и любопытны, които ходѣтъ за новины по публичнитъ мегданы, или да гледатъ чужденцитъ които стигатъ въ пристанището. Тамъ человекитъ сж занеты да растоварѣватъ корабитъ си, да преносятъ стокитъ си, или да ги продаватъ, да нареждатъ магазитъ си, и да държѣтъ точна сѣтка за длѣжимото имъ отъ иностраннытъ търговци. Жены

(а) Гадесъ днесъ Кадиксъ въ Испанія.